

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 16 - 22 mai 2010

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0744/921.703

Pr. Ionuț: 0766/250.417

Sărbătoare

Sfinții Împărați Constantin și Elena

vineri, 21 mai, ora 11.00, Sfânta Liturghie

MOMENTE ÎN VIAȚĂ

Sunt momente în viață când ți-e atât de dor de cineva, încât îți vine să-l scoți din visele tale și să-l îmbrățișezi cu adevărat! Când o ușă se închide, alta se deschide; dar sunt dăți când rămânem atâtă timp privind una închisă încât nu putem vedea toate celelalte care sunt deschise pentru noi.

Nu te ghida doar după aparențe, te pot înșela. **Nu** căuta bogăția, inclusiv și asta dispără. **Caută** acea persoană care să te facă **să zâmbești** e suficient un zâmbet ca să se facă **lumină** într-o zi întunecată.

Găsește acea persoană care să-ți facă inima să zâmbească.

Visează la ceea ce vrei să visezi. **Du-te** acolo unde vrei să mergi.

Sper să ai... suficientă fericire pentru a te face dulce ...; suficiente încercări pentru a te face puternic ...; suficiente necazuri... pentru a rămâne uman...; suficientă speranță... pentru a te face și a fi fericit.

Cel mai fericit nu este *neapărat* cel care are “*ce-i mai bun din toate*”, ci *cel ce știe să ia ce-i mai bun din tot ceea ce-i ieșe în cale...*

Un viitor strălucit se va baza întotdeauna pe un **trecut uitat** Nu vei putea merge **înainte** până când nu vei lăsa **în urmă** eșecurile și suferințele trecute. **Când te-ai născut, tu plângеai iar ceilalți zâmbеau.**

Trăiește-ți viața astfel încât atunci când se va sfârși

Gândește-te la acele persoane care sunt importante pentru tine, aceleia care te-au făcut să **ZÂMBEȘTI** când aveai nevoie, aceleia care te-au făcut să vezi partea bună a lucrurilor când nu vedeați altceva decât întuneric, aceleia pe care le apreciezi, aceleia care înseamnă ceva pentru tine. Nu socoti ani, numără amintirile! **O ZI FERICITĂ!!!**

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Ioan POP** în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim ca anul 2010 să vă aducă sănătate, fericire și bucurii.

Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Cauze ale plăcăsirii

Una dintre principalele cauze ale plăcăsirii este nu atât faptul că viața ar fi plăcăsitoare cât acela că omul s-a făcut pe sine plăcăsitor. Cineva spunea odată: "Ce plăcăseală să te trezești în fiecare zi aceeași învechită persoană!" Asta da plăcăseală! Dezgustat de învechirea propriei personalități! Nu poate să nu fie plăcăsitor să te trezești zi de zi cu aceleași sentimente de vinovătie. Dar veste bună a Evangheliei lui Isus este că nimeni nu trebuie să rămână "aceeași învechită persoană". Putem fi iertați. Ne putem dezvolta. Putem experimenta bucuria creșterii spirituale. Ne putem ridica deasupra păcatului și a învechirii. Cristos ne poate face persoane noi, cu atitudini noi. El poate pune o glorie nouă în inimile noastre.

Cineva scria: "Cum poate cineva să trăiască în această lume fascinantă și să fie în același timp plăcăsitor este un mister prea mare pentru mine. Cel mai deranjant gând pentru mine este că nu mi-au mai rămas suficienți ani să văd toate lucrurile pe care vreau să le văd, să citesc toate cărțile pe care vreau să le citesc, să îi întâlnesc toți oamenii pe care vreau să îi întâlnesc." Creștinii au mai multe motive decât Nietzsche pentru a striga: "Nu este viața de o sută de ori prea scurtă pentru a ne plăcăsi?"

Una dintre principalele cauze ale plăcăsirii este vidul sufletesc. Oamenii plăcăsitori sunt oameni goi pe interior, oameni care nu au pentru ce trăi și care nu au de ce să se aghețe – "omul găunos" despre care scria T. S. Eliot, omul pentru care existența este golită de sens. Privind spre acest gol, putem considera plăcăseala ca o veste bună. Este o dovedă a chemării noastre înalte. Este dovada faptului că omul a fost făcut pentru Dumnezeu, pentru viață puternică, trainică și satisfăcătoare pe care doar El o poate da. Plăcăseala înseamnă că infinitul din noi nu se lasă satisfăcut de finit.

Ea îl aștepta de fapt pe Dumnezeu; doar El poate da sens vieții ei. Dr. Carl Jung spunea: "Aproximativ o treime din pacienții mei suferă nu de nevroze, ci de lipsa de sens și de golicirea vieților lor." Nu suntem încântați de viață pentru că nu suntem încântați de Dumnezeu. Dumnezeu cel Etern este cel care dă sens vieții. Fără sens, fără scop, viața devine extrem de plăcăsitoare. Un american important a vizitat odată Suedia. Acolo a întâlnit un Tânăr suedez care i-a spus: "Știi, generația noastră a trăit într-un context social foarte permisiv. Orice e voie și ne-am săturat de aceasta. Dacă vom merge pe străzile principale din Stockholm nu vom auzi râsete, nu vom vedea bucurie, nici fericire." Erau sute de tineri pe străzi, dar ceva le lipsea. Toți păreau plăcăsitori. În Suedia este una dintre cele mai ridicate rate ale sinuciderii între tineri. De ce? Deoarece permisivitatea fără disciplină nu aduce fericire. Fericirea și pacea se găsesc în Dumnezeu, în relația personală cu Isus și în viață ordonată.